

BOLESLAVSKÝ

deník.cz

Dne 19. února se na webových stránkách Boleslavského deníku objevil článek pana redaktora Martina Weisse, který se věnoval současnosti a nejasné budoucnosti kosmonoského muzea. Článek přetiskuji v celém znění, odkaz na webovky BoIDenu naleznete [zde](#). □

Kosmonosy - Muzejní spolek má za sebou velké stěhování ze Sboru českých bratří. Zůstane muzeum přístupné veřejnosti?

O zřízení vlastního muzea se v Kosmonosích mluvilo už před desítkami let. Jenže záměr zůstal v rovině myšlenek. Až do roku 2004, kdy se z Osvětové besedy oddělil Muzejní spolek, který ve stejném roce založil vlastní muzeum v budově zámku. Od té doby shromáždili nadšenci, kteří spolek tvoří, stovky exponátů, čelili katastrofě a nyní i nejasné budoucnosti.

Dříve byly návštěvníkům přístupné rozsáhlejší prostory, než je tomu nyní. Zatímco dnes je expozice otevřená pouze v několika místnostech v prvním patře, před lety mohli příchozí obdivovat také originální nábytek v suterénu, například půvabné secesní skříně. Jenže pak došlo k tragédii. Při havárii se sklepní prostory naplnily vodou a veškerý nábytek byl zničen. Dodnes nebylo rozhodnuto, zda projde nákladnou restaurací, nebo skončí na smetišti.

Další rána přišla v těchto dnech. V mladoboleslavském Sboru českých bratří skončily dvě dlouhodobé výstavy na empoře, které zde spolek připravil Půvab všednodenních věcí našich domovů ve 20. století a Kosmonosy v umění a umění v Kosmonosích. Předměty denní potřeby, grafiky i obrazy, to všechno musel tento týden Muzejní spolek naložit a ze Sboru odvézt. Kam? Do svých jediných prostor do muzea, které už nyní doslova praská ve švech.

„Je toho čtyřicet banánovek, které musíme někde uskladnit. Zatím ještě nevíme, jak to dopadne, ale je dost možné, že část expozice budeme muset zavřít a udělat z ní sklad.“

Přednostně jsme na zámek převezli historicky nesmírně cenné obrazy zapůjčené z fondu Galerie Kosmonosy, které ovšem na zámku nemají zdaleka ideální podmínky," posteskla si Milada Remešová.

O tom, že do muzea už se skutečně žádné další předměty nevejdou, jsme se přesvědčili na vlastní kůži. Veškeré místnosti, do kterých nemá návštěvník přístup, jsou po celém obvodu od podlahy po strop zastavěné regály a krabicemi. Přesto má muzeum své kouzlo. V první části expozice představuje klasickou historii města éru johanitů, slavné období baroka a rod Černínů, rod sochařů Jelínkových, textilní fabriku nebo hraběte Klingera, jehož stůl je zde vystaven. Do druhé části chodí návštěvníci především vzpomínat. Na dobu, kdy se patnáct lidí tísnilo u televizní obrazovky menší než displej tabletu, na dobu, kdy každá rodina měla vlastní porcelánový servis. Expozice sestavená z darovaných exponátů zachycuje vývoj techniky ve 20. století a pamětníci si nad pozapomenutými předměty rádi zavzpomínají.

„Je to tady přeplněné. Ve Sboru měly exponáty prostor, a působily tak úplně jinak. Ale co s tím? Dát sem jen část, to dost dobře nejde. Možná vám to tu přijde malé a směšné, ale je za tím desetiletá práce několika nadšenců," říká Milada Remešová.

Muzeum funguje od května do září vždy v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin. Členové spolku se ve službě střídají. Jak to bude do budoucna, si však zatím netroufají odhadovat. Hledání skladovacích prostor pokračuje.

19.2.2015 Autor: Martin Weiss